

Pauli bref till Efesierna.

1 Kapitlet.

Aposteln prisar Gud, som välsignat de troende i Kristus, utvalt dem till barn och tagit dem till nåd genom honom.

Paulus, genom Guds vilja Jesu Kristi apostel, till de heliga och på*** Kristus Jesus troende, som äro i Efesus.

Rom. 1: 7; 1 Kor. 1: 2; 2 Kor. 1: 1.

* Eller: Sen, med huru stora bokstäfver.

** Eller: genom hvilken.

*** Eller: i.

2 Nåd *vare* eder och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Gal. 1: 3; 1 Pet. 1: 2.

3 Högtlofvad *vare* Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader, som välsignade oss med all andlig välsignelse i det himmelska i Kristus; 2 Kor. 1: 3; 1 Pet. 1: 3.

4 såsom han utvalde oss i honom före världens grundläggning, att vi skulle vara heliga och oförvitliga inför honom; Rom. 8: 29, 30; Kol. 1: 22, 23; 2 Tess. 2: 13; 2 Tim. 1: 9; Lk. 1: 75; Ef. 5: 27; Tit. 2: 12.

5 i kärlek förutbestämmande oss till sonskap hos sig genom Jesus Kristus efter sin viljas välbehag, Rom. 8: 15; Gal. 4: 5.

6 sin nåds härlighet till pris, med hvilken han benådade oss i den Älskade, Mt. 3: 17; 17: 5.

7 i hvilken vi hafva återlösningsgenom hans blod, öfverträdelsernas förlåtelse efter rikedom af hans nåd, Ag. 20: 28; Kol. 1: 14; Ebr. 9: 12; 1 Pet. 1: 18, 19; Rom. 9: 23; Ef. 2: 7; Fil. 4: 19.

8 som han har låtit öfverflöda till oss i all visdom och allt förstånd,

9 kungörande oss sin viljas hemlighet efter sitt välbehag, som han föresatte sig inom sig själf, Rom. 16: 25; Ef. 3: 9; Kol. 1: 26; 2 Tim. 1: 9; Tit. 1: 2; 1 Pet. 1: 20.

10 till en nådesförvaltning för tidernas fullhet, *nänligen* att åt sig åter sammanfatta allt i Kristus, [både] det, som är i* himlarna, och det som är på jorden, i honom,

Gal. 4: 4; Kol. 1: 20.

11 i hvilken vi ock hafva fått arfslott, förutbestämda efter hans uppsåt, hvilken verkar allt efter sin viljas råd,

Rom. 8: 17; Kol. 1: 12.

12 på det att vi skola vara

hans härlighet till pris, vi som förut hafva hoppats på Kristus;

13 i hvilken ock I ären, sedan I hörden sanningens ord, eder frälsnings evangelium; i hvilken I ock, sedan I blefven troende, beseglades med löftets Helige Ande,

Rom. 8: 15, 16; 2 Kor. 5: 5; Ef. 4: 30.

14 som är vårt arfs pant till hans egendomsfolks förlossning, hans härlighet till pris.

2 Kor. 1: 22; Rom. 8: 23; 5 Mos. 7: 6.

15 Fördenskull upphör icke heller jag, sedan jag hört om eder tro på Herren Jesus och om eder kärlek till alla heliga,

16 att tacka för eder, ihäggkommande eder i mina böner, Rom. 1: 9; Fil. 1: 3; 1 Tess. 1: 2;

2 Tess. 1: 3.

17 på det att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, må gifva eder visdoms och uppenbarelses Ande i sin kunskap

18 och upplysa edert hjärtas ögon, så att I förstån, hurudan hans kallelse hopp är, hurudan rikedom af hans arfs härlighet i** de heliga, Ps. 119: 18.

19 och hurudan den öfversvinneliga storheten af hans makt med afseende på oss, som tro enligt verksamheten af hans starkhets kraft,

Kol. 2: 12.

20 hvilken han verkade i Kristus, då han uppväckte honom från de döda och satte

* A. 1.: på.

** Eller: bland.

honom på sin högra sida i det himmelska Ag. 2: 24, 32; Ps. 110: 1; 1 Kor. 15: 25; Kol. 3: 1; Ebr. 1: 3; 1 Pet. 3: 22.

21 öfver allt furstendöme och välde och makt och herradöme och allt namn, som nämnes, icke allenast i denna tidsålder, utan ock i den tillkommande Fil. 2: 9; Kol. 2: 10.

22 och lade allt under hans fötter och gaf honom till ett hufvud öfver allting åt församlingen, Ps. 8: 7; Ef. 4: 13; 5: 23; Kol. 1: 18.

23 som är hans kropp, hans fullhet, som uppfyller allt i alla.

2 Kapitlet.

Hedningar och Judar, hvilka alla äro af naturen vredens barn, blifva i Kristus frälsta och lefvande-gjorda.

Äfven eder*, då I voren döda genom edra öfverträdelser och synder, Kol. 2: 13.

2 i hvilka I tillförene vandradsen efter denna världens tidsålder, efter fursten öfver härsmakten i luften, öfver den ande, som nu verkar i ohörsamhetens barn, Jh. 14: 30; Kol. 3: 6, 7.

3 bland hvilka ock vi alla tillförene umgingos i vårt köttets begärelser, fullgörande köttets och tankarnas lustar, och voro af naturen vredens barn, såsom ock de andra.

4 Men Gud, som är rik på barmhärtighet, gjorde oss för

* gjorde Gud lefvande tillika med Kristus, hvilka ord måste tilläggas från vers. 4 och 5.

** Eller: hvilka Gud förut beredde, på det att vi o. s. v.

sin stora kärleks skull, hvarmed han älskade oss äfven då, Rom. 10: 12.

5 när vi voro döda genom öfverträdelserna, tillika med Kristus lefvande — genom nåden ären I frälsta —

Rom. 5: 6, 8, 10; 6: 4; 8: 11; Kol. 2: 12, 13; 3: 1, 3.

6 och uppväckte och satte oss tillika med honom uti det himmelska i Kristus Jesus,

7 på det att han skulle i de tillkommande tidsåldrarna visa sin nåds öfversvinneliga rike-dom genom godhet mot oss i Kristus Jesus.

8 Ty genom nåden ären I frälsta medelst tron, och det icke af eder, Guds gåfva är det;

Rom. 3: 24; 4: 16; Tit. 3: 5.

9 icke af gärningar, på det att ingen må berömma sig.

Rom. 3: 20, 27; 4: 2; 9: 11; 11: 6; 1 Kor. 1: 29, 30; 2 Tim. 1: 9.

10 Ty vi äro hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, för hvilka Gud förut beredde oss**, på det att vi skulle vandra i dem.

Ps. 100: 3; Es. 29: 23; Ef. 1: 4; 4: 24; Tit. 2: 14.

11 Därför kommen ihåg, att I, som tillförene voren hedningar i köttet och blefven kallade oomskurna af den med händer gjorda, så kallade omskärelsen i köttet,

1 Kor. 12: 2; Ef. 5: 8; Kol. 1: 21.

12 att I på den tiden voren utan Kristus, uteslutna från Israels borgarrätt och främ-

mande för löftets förbund*, icke hafvande något hopp och varande utan Gud i världen.

Rom. 9: 4.

13 Men nu hafven I, som tillföre voren fjärran, i Kristus Jesus kommit nära genom Kristi blod.

14 Ty han själf är vår frid, han som gjorde båda till ett och nedbröt skiljeväggen, nämligen fiendskapen, Jh. 10: 16; Ag. 10: 36; Rom. 5: 1; Kol. 1: 20.

15 då han genom sitt kött tillintetgjorde budordens i stadgar bestående lag, på det att han skulle i sig skapa af de två en enda ny människa, stiftande frid, Kol. 2: 14; 2 Kor. 5: 17; Gal. 6: 15.

16 och återförlika dem båda med Gud i en enda kropp genom korset, i det att han dödade fiendskapen på detta.

Rom. 6: 6; 8: 3; Kol. 1: 20.

17 Och han kom och förkunnade evangelium om frid för eder, som voren fjärran, och för dem, som voro nära.

Es. 57: 19.

18 Ty genom honom hafva vi båda i en och samme Ande tillträdet till Fadren.

Jh. 10: 9; 14: 6; Rom. 5: 2; Ef. 3: 12; Ebr. 4: 16; 10: 19, 20.

19 Alltså ären I då icke mer främlingar och gäster, utan I ären de heligas medborgare och Guds husfolk,

Gal. 6: 10; Fil. 3: 20; Ebr. 12: 22, 23; 1 Pet. 2: 10.

20 uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund med

Jesus Kristus själf till hörnsten; 1 Kor. 3: 9, 10; Upp. 21: 14; Ps. 118: 22; Es. 28: 16; Mt. 16: 18; 1 Pet. 2: 4.

21 i hvilken hela byggnaden sammanfogas och växer till ett heligt tempel i Herren,

1 Kor. 3: 17; 6: 19; 2 Kor. 6: 16.

22 i hvilken äfven I tillsammans uppbyggens till en Guds boning genom Anden.

1 Pet. 2: 5.

3 Kapitlet.

Äfven hedningarna äro delaktiga af frälsningen i Kristus Jesus, hvarför de uppmanas att icke uppgifvas.

Fördenskull böjer jag mina knän, jag Paulus, Kristi Jesu fänge för eder skull, I hedningar;

Ag. 21: 33; Ef. 4: 1; Fil. 1: 7, 13, 16; Kol. 4: 3; 2 Tim. 1: 8; 2: 10; Filem. v. 1.

2 om I eljest hafven hört om förvaltningen af den Guds nåd, som blef mig gifven med afseende på eder,

Ag. 9: 15; 13: 2; 1 Kor. 4: 1.

3 att hemligheten blef genom uppenbarelse kungjord för mig, såsom jag förut har i korthet skrivit,

Ef. 1: 9, 10; Kol. 1: 26; Ag. 22: 17, 21; 26: 16, 17; Gal. 1: 11, 12.

4 hvaraf I kunnen, när I läsen det, förstå min insikt i Kristi hemlighet,

5 som under andra tidsåldrar icke var kungjord för människors barn, såsom den nu har blifvit uppenbarad för hans heliga apostlar och profeter genom Anden, Ag. 20: 28.

* Det grekiska ord, som blifvit öfversatt med förbund, står i flertal.

6 nämligen att hedningarna äro med oss arfvingar och med oss en kropp och med oss delaktiga af hans löfte i Kristus Jesus genom evangelium,
Gal. 3: 14; Ef. 2: 15, 16.

7 för hvilket jag blef en tjänare efter gåfvan af den Guds nåd, som gafs mig enligt hans makts verkningskraft.
Rom. 1: 5.

8 Åt mig, den allra ringaste af alla heliga, blef denna nåd gifven att bland hedningarna förkunna evangelium om Kristi outgrundliga rikedom

1 Kor. 15: 9; Gal. 1: 16; 2: 8; 1 Tim. 1: 13, 15; 2: 7; 2 Tim. 1: 11.

9 och upplysa alla om, hurudan förvaltningen af den hemlighet är, som från tidsåldrarnas *begynnelse* varit förborgad i Gud, som skapade allting [genom Jesus Kristus],
2 Tim. 1: 10; Tit. 1: 2, 3; 1 Pet. 1: 20; Rom. 16: 25; Jh. 1: 3; Kol. 1: 16; Ebr. 1: 2.

10 på det att nu för furstendömena och väldigheterna i det himmelska Guds mångfaldiga vishet skulle genom församlingen blifva kungjord,

11 efter det uppsåt från evighet, hvilket han verkställde i Kristus Jesus, vår Herre,

12 i hvilken vi hafva frimodighet och tillträde med förtröstan genom tron på honom.
Jh. 10: 9; 14: 6; Rom. 5: 2; Ef. 2: 18; Ebr. 4: 16; 10: 19, 20.

13 Därför beder jag, att I icke fällen modet i mina trång-

* A. 1.: och i Kristus Jesus.

mål för eder skull, hvilka äro eder ära.

Fil. 1: 14; Kol. 1: 24; 1 Tess. 3: 3.

14 Fördenskull böjer jag mina knän till vår Herre Jesu Kristi Fader,

15 af hvilken allt faderskap i himlarna och på jorden har sitt namn,

16 att han måtte förläna eder efter sin härlighets rikedom, att I med makt mån blifva stärkta genom hans Ande till den invärtes människan,
Ef. 6: 10; 2 Kor. 4: 16.

17 att Kristus må bo genom tron i edra hjärtan, på det att I, rotade och grundade i kärleken,

Kol. 2: 7.

18 mån med alla heliga kunna fatta, hvad bredden och längden och djupet och höjden är,

19 och känna Kristi all kunskap öfvergående kärlek; på det att I mån blifva uppfyllda ända till Guds hela fullhet.

20 Men honom som förmår göra utöfver allt, ja, långt utöfver hvad vi bedja eller tänka, enligt den makt, som är verksam i oss,
Es. 55: 8, 9.

21 honom *vare* äran i församlingen genom Kristus Jesus* till alla tidsåldrar i evigheternas evighet. Amen.

4 Kapitlet.

Efesierna förmanas att skicka sig sin kallelse värdigt, bevara Andens enhet och ej vandra såsom hedningarna.

Så förmanar jag nu eder, jag fången i Herren, att vandra

värdigt den kallelse, hvarmed I blefven kallade,

Ef. 3: 1; 1 Mos. 17: 1; 1 Kor. 7: 20; Fil. 1: 27; Kol. 1: 10; 1 Tess. 2: 12.

2 med all ödmjukhet och saktmodighet, med långmodighet fördragande hvarandra i kärlek,

Kol. 1: 11; 3: 12; 1 Tess. 5: 14.

3 befitande eder om att bevara Andens enhet genom fridens band.

4 Det är en enda kropp och en enda Ande, såsom I ock blefven kallade i ett enda eder kallelse hopp, Rom. 12: 5, 10;

Ef. 2: 16; 1 Kor. 12: 4, 11.

5 en enda Herre, en enda tro, ett enda dop, en enda Gud och allas Fader, 1 Kor. 12: 5;

Mal. 2: 10; 1 Kor. 8: 4, 6; 12: 6.

6 som är öfver alla och genom alla och i alla.

7 Men åt hvar och en af oss har nåden blifvit gifven efter Kristi gåfvas mått.

Rom. 12: 3, 6; 1 Kor. 12: 11.

8 Därför säger han: »Han for upp i höjden och tog fångar till fånga och gaf människorna gåfvor».

Ps. 68: 19; Kol. 2: 15.

9 Men detta: »han for upp», hvad är det annat, än att han ock for ned till jordens nedra rum?

Jh. 3: 13; 6: 62.

10 Den som for ned, han är ock den, som for upp öfver alla himlar, på det att han skulle uppfylla allt. Ag. 2: 33.

11 Och han har satt* somliga till apostlar, somliga till profeter, somliga till evange-

lister, somliga till herdar och lärare

Ag. 21: 8; 2 Tim. 4: 5;

Rom. 12: 7; 1 Kor. 12: 28.

12 för de heligas fullkomnande, till tjänstens förrättande, till Kristi kropps uppbyggande;

Ef. 1: 23; Kol. 1: 24.

13 till dess vi alla hinna till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till en fullkommen man, till måttet af Kristi fullhets ålder;

14 på det att vi icke mer må vara små barn, drifna och kringförda af hvarje lärdomsväder genom människornas svekfullhet, genom illfundighet, ledande till förvillelsens konstgrepp, 1 Kor. 14: 20; Ebr. 13: 9.

15 utan, fasthållande sanningen, i kärlek växa i allt upp till honom, som är hufvudet, Kristus,

Ef. 1: 22; 5: 23.

16 från hvilken hela kroppen, genom hvarje understödjande led tillhopafogad och sammanhållen, enligt hvar och en dels verkningskraft i dess måttåstadkommer kroppens tillväxt till sin egen uppbyggelse i kärlek. Kol. 2: 19; Rom. 12: 5; 1 Kor. 12: 27.

17 Detta säger och betyder jag alltså i Herren, att I icke mer skolen vandra, såsom hedningarna vandra i sitt sinnes fåfånglighet,

18 förmörkade till sitt förstånd, skilda från det lif, som är af Gud, för den okunnighets skull, som finnes hos dem för deras hjärtas förhärdelses skull;

Ef. 2: 12; 1 Tess. 4: 5.

* Egentl.: gifvit.

19 hvilka, sedan de blifvit försöffade, öfverlämnade sig åt lösaktighet till bedrifvande af all orenhet med vinningslystnad.

Rom. 1: 24, 26.

20 Men I lärden eder icke så Kristus;

21 om I eljest hörden honom och blefven undervisade i honom, såsom sanningen är i Jesus,

22 så att I beträffande eder förra vandel bortladen den gamla människan, som fördärfvar sig efter bedrägeriets lustar,

Rom. 6: 6; Ef. 2: 2, 3; Kol. 2: 11; 3: 9; Ebr. 12: 1; 1 Pet. 2: 1; 4: 2.

23 och förnyens i edert sinnes ande

Rom. 6: 4; 12: 2.

24 och iklädden eder den nya människan, som är skapad efter Gud i sanningens rättfärdighet och helighet.

2 Kor. 5: 17; Kol. 3: 10.

25 Därför läggen bort lögnen och talen sanning hvar och en med sin nästa, emedan vi äro hvarandras lemmar.

Sak. 8: 16; 1 Pet. 2: 1; Rom. 12: 5.

26 Vredgens och synden icke; låten icke solen gå ned öfver eder vrede

Ps. 4: 5; 37: 8.

27 och gifven icke heller djäfvulen rum.

1 Pet. 5: 9; Jak. 4: 7.

28 Den som stjal, stjäle icke mer, utan arbete hellre, görande, hvad som är godt, med sina händer, på det att han må hafva att meddela åt den behöfvande.

Ag. 20: 34;

1 Tess. 4: 11; 2 Tess. 3: 8, 12.

29 Låten icke något förskämdt tal utgå ur eder mun, utan allenast sådant, som kan

vara tjänligt till behöflig uppbyggelse, att det må vara till gagn för dem, som höra.

Mt. 12: 36; Ef. 5: 3, 4; Kol. 3: 16.

30 Och bedröfven icke Guds Helige Ande, med hvilken I blefven beseglade till förlossningens dag.

Es. 7: 13; 63: 10; 2 Kor. 1: 22; 5: 5;

Ef. 1: 13, 14; Rom. 8: 16, 23.

31 All bitterhet och häftighet och vrede och rop och smädelse vare fjärran ifrån eder tillika med all ondska.

32 Men blifven mot hvarandra vänliga, barmhärtiga, förlåtande den ene den andre, såsom ock Gud i Kristus har förlåtit eder.

Kol. 3: 12, 13;

Mt. 6: 14; Mk. 11: 25; Fil. 2: 12.

5 Kapitlet.

De förmanas att blifva Guds efterföljare, att vandra i kärlek och undfly alla mörkrets verk.

Så blifven nu Guds efterföljare, såsom älskade barn,

Mt. 5: 45, 48; Lk. 6: 36.

2 och vandren i kärlek, såsom ock Kristus älskade oss och utgaf sig själf för oss till gäfvä och offer, Gud till en välluktande doft.

Jh. 13: 34; 15: 12; 1 Tess. 4: 9;

1 Jh. 3: 11, 23; 4: 20; Gal. 2: 20;

Ebr. 8: 3; 9: 14; 1 Pet. 3: 18.

3 Men horeri och all orenhet eller vinningslystnad må icke ens nämnas bland eder, såsom det höfves heliga,

Ef. 4: 29.

4 ej heller skamlöshet och dåraktigt tal eller gyckel, hvilket allt icke är tillbörligt, utan hellre tacksägelse.

Mk. 7: 21; Gal. 5: 19.

5 Ty detta veten I, att ingen horkarl eller oren eller vinningslysten, hvilken är en afgudadyrkare, har arfslott i Kristi och Guds rike. Kol. 3: 5; 1 Kor. 6: 9, 10; Upp. 22: 15.

6 Ingen bedrage eder med tomma ord; ty för sådant kommer Guds vrede öfver ohör-samhetens barn. Jer. 29: 8; Mt. 24: 4; Mk. 13: 5; Lk. 21: 8; 2 Tess. 2: 3; Rom. 1: 18; Kol. 3: 6.

7 Hafven därför ingen gemenskap med dem.

8 Ty I voren tillförene mörker, men nu ären I ljus i Herren; vandren såsom ljusets barn 2 Kor. 3: 18;

1 Tess. 1: 9; Jh. 12: 36.

9 — ty ljusets frukt består i all godhet och rättfärdighet och sanning — Gal. 5: 22.

10 pröfvande, hvad som är välbehagligt för Herren;

Rom. 12: 2.

11 och tagen ingen del i mörkrets ofrukthara gärningar, utan fastmer bestraffen dem.

Mt. 18: 17; 2 Kor. 6: 14; 2 Tess. 3: 14; Rom. 13: 12; 1 Kor. 5: 8; 10: 20; Ebr. 9: 14.

12 Ty hvad som hemligen bedrifves af dem, det är skamligt till och med att nämna.

13 Men allt som bestraffas, det uppenbaras af ljuset; ty allt som uppenbaras, det är ljus.

Jh. 3: 20, 21; 1 Kor. 14: 24, 25.

14 Därför säger han: »Vakna upp, du som sofver, och stå upp från de döda, så skall Kristus upplysa dig».

Es. 60: 1; Kol. 3: 1; Rom. 6: 4, 5; 13: 11; Ef. 2: 5.

15 Så sen nu till, att I vandren noggrant*, icke såsom ovisa, utan såsom visa,

Kol. 4: 5.

16 köpande tiden, emedan dagarna äro onda.

17 Fördenskull blifven icke oförnuftiga, utan förstån, hvad som är Herrens vilja.

Rom. 12: 2.

18 Och dricken eder icke druckna af vin, hvaraf ett tygelöst väsende kommer, utan uppfyllens med Anden,

Ords. 20: 1; 23: 21, 30; Es. 5: 11, 22; Lk. 21: 24; 1 Mos. 9: 21.

19 talande till hvarandra i psalmer och lofsånger och andliga visor, sjungande och spelande för Herren i edert hjärta, 1 Kr. 16: 9; Kol. 3: 16.

20 alltid tackande Gud och Fadren för allt i vår Herre Jesu Kristi namn, Kol. 3: 17; 1 Tess. 5: 17, 18; Ebr. 13: 15; 1 Pet. 2: 5.

21 undergifna hvarandra i Kristi fruktan. 1 Pet. 5: 5.

22 I hustrur, varen edra män undergifna, såsom Herren.

1 Mos. 3: 16; 1 Kor. 14: 34; Kol. 3: 18; Tit. 2: 5; 1 Pet. 3: 1.

23 Ty mannen är hustruns hufvud, såsom ock Kristus är församlingens hufvud; han är sin kropps frälsare;

Rom. 12: 5; 1 Kor. 11: 3; 12: 27; Ef. 1: 22; 4: 12, 15; Kol. 1: 18, 24.

24 dock, såsom församlingen är Kristus undergifven, så vare ock hustrurna i allt sina män undergifna.

25 I män, älsken edra hustrur,

* A. 1.: Så sen nu noggrant till, att I vandren, icke såsom

såsom ock Kristus älskade församlingen och utgaf sig själf för henne,

Kol. 3: 19; 1 Pet. 3: 7; Gal. 1: 4.

26 på det att han skulle helga henne, sedan han renat henne genom vattnets bad, i ordet;

Jh. 3: 5; 17: 19; Tit. 3: 5; 1 Pet. 3: 21.

27 på det att han skulle för sig framställa församlingen härlig, icke hafvande fläck eller skrynka eller något sådant, utan att hon skulle vara helig och oförvitlig.

H. Vis. 4: 7; Ef. 1: 4; Kol. 1: 22.

28 Likaledes böra männerna älska sina hustrur, såsom sina egna kroppar. Den som älskar sin hustru, han älskar sig själf.

29 Ty ingen har någonsin hatat sitt eget kött, utan han närar och omhuldar det, såsom ock Kristus församlingen.

30 Ty vi äro lemmar i hans kropp[, af hans kött och af hans ben].

1 Kor. 6: 15.

31 »Fördenskull skall en man öfvergifva sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de två skola vara ett enda kött».

1 Mos. 2: 24; Mt. 19: 5; Mk. 10: 7; 1 Kor. 6: 16.

32 Denna hemlighet är stor; jag talar nämligen om Kristus och församlingen.

33 Dock älsken äfven I hvar och en för sig sin hustru såsom sig själf; men hustrun må se till, att hon vördar sin man.

6 Kapitlet.

Barns, föräldrars, tjänares och herrars plikter. De troende uppmanas att taga på sig hela Guds vapenrustning.

I barn, varen edra föräldrar lydiga i Herren; ty detta är rättfärdigt.

Kol. 3: 20.

2 »Hedra din fader och din moder», hvilket är det första bud med löfte,

2 Mos. 20: 12; 5 Mos. 5: 16; Mt. 15: 4; Mk. 7: 10.

3 »på det att dig må väl gå, och du må länge lefva i landet».

4 Och, I fäder, reten icke edra barn till vrede, utan uppföden dem i Herrens tukt och tillrättavisning.

Kol. 3: 21; 5 Mos. 6: 7, 20; Ps. 78: 4; Ords. 29: 17.

5 I tjänare, varen lydiga mot edra herrar efter köttet med fruktan och bäfvan, i edert hjärtas enfald, såsom mot Kristus;

Kol. 3: 22; 1 Tim. 6: 1; Tit. 2: 9.

6 icke med ögontjänst, såsom de där vilja behaga människor, utan såsom Kristi tjänare, görande Guds vilja af hjärtat,

7 med välvillighet tjänande, såsom tjänande Herren och icke människor,

8 vetande, att hvad godt hvar och en gör, för det skall han uppbära lön af Herren, antingen han är träl eller fri.

Rom. 2: 6; 2 Kor. 5: 10.

9 Och, I herrar, gören det samma mot dem, bortläggande edert hot, vetande, att både eder och deras Herre är i him-

larna, och att hos honom finnes intet anseende till person.

5 Mos. 10: 17; 2 Kr. 19: 7; Ag. 10: 34; Rom. 2: 11; Gal. 2: 6; Kol. 3: 25; 1 Pet. 1: 17.

10 För öfrigt, mina bröder, blifven starka i Herren och i hans starkhets kraft.

11 Ikläden eder Guds hela vapenrustning, på det att I mån kunna motstå djäfulvens konstrepp.

Rom. 13: 12; 2 Kor. 6: 7; Kol. 3: 12; 1 Tess. 5: 8.

12 Ty vi hafva icke strid mot blod och kött, utan mot furstendömena, mot väldigheterna, mot världshärskarna i denna tidsälders mörker, mot ondskans andemakter i de himmelska *rymderna*.

Ef. 2: 2.

13 Fördenskull tagen på eder Guds hela vapenrustning, på det att I mån kunna motstå i den onda dagen och, sedan I uträttat allt, blifva bestående.

2 Kor. 10: 4.

14 Så stån nu omgjordade kring edra länder med sanning och klädda i rättfärdighetens pansar

Es. 11: 5; Lk. 12: 35; 1 Pet. 1: 13.

15 och skodda om fötterna med den beredvillighet, som kommer af fridens evangelium.

16 Jämte* allt detta tagen trons sköld, hvarmed I skolen kunna utsläcka alla den ondes glödande pilar;

17 och fatten frälsningens

* A. 1.: Bland.

hjälm och Andens svärd, som är Guds ord,

Es. 59: 17; 1 Tess. 5: 8; Ebr. 4: 12.

18 under all bön och åkallan, alltid bedjande i anden och fördenskull vakande i all uthållighet och bön för alla heliga,

1 Kor. 16: 13; Mk. 13: 33; Lk. 18: 1; Rom. 12: 12; Kol. 4: 2; 1 Tess. 5: 17.

19 äfven för mig, på det att, när jag öppnar min mun, ord må gifvas mig att med frimodighet kungöra evangelii hemlighet,

Ag. 4: 29; Kol. 4: 3; 2 Tess. 3: 1.

20 för hvilken jag är ett sändebud i bojer, på det att jag må frimodigt därutinnan tala, såsom jag bör tala.

2 Kor. 5: 20; Ag. 28: 20.

21 Men på det att äfven I mån veta mitt tillstånd, huru det går mig, skall Tykikus, den älskade brodern och trogne tjänaren i Herren, kungöra eder allt,

Kol. 4: 7.

22 hvilken jag sänder till eder just i den afsikt, att I mån få veta vårt tillstånd, och att han må hugsvala edra hjärtan.

2 Tim. 4: 12.

23 Frid vare bröderna och kärlek med tron från Gud Fader och Herren Jesus Kristus.

24 Nåden vare med alla, som älska vår Herre Jesus Kristus i oförgänglighet.